

Tema 3

Explorant nous horitzons: l'apostolat com a guia

CANT

La Caritat que és fruit de l'*Evangelí*,
la volem viure amb el cor a la mà,
i no volem que l'egoisme enteli
la nostra alegria de compartir el bon pa.
i aquesta alegria ningú no ens la prendrà!

PREGÀRIA

Senyor, sou presents dins nostre

Senyor, Vós habiteu en el silenci del nostre
cor, esperant pacientment que ens aturem
per escoltar-vos. Ajudeu-nos a trobar espais
de quietud per estar amb Vós i deixar-nos omplir pel vostre amor.

La vida interior, font de força i esperança

Quan vivim arrelats en Vós, la nostra vida troba sentit i plenitud.
La vostra presència ens sosté en les alegries i en les proves,
i ens dona la pau que només Vós podeu donar.

Una vida interior que ens porta als altres

Vós no ens voleu tancats en nosaltres mateixos,
sinó oberts als nostres germans.
Que el vostre amor, transformat en vida interior,
ens faci generosos, compassius i atents a les necessitats dels
altres. Amén.

Al novembre, amb la castanyada, **l'apostolat** creix amb l'amistat, amb fe sincera i mà estesa, escalfant els cors amb caritat.

Tres màximes sobre l'apostolat

«La fe es reforça donant-la: qui comparteix Crist amb els altres, creix en l'amor i en la veritat».

(Sant Joan Pau II)

«Encén-te en la passió per Déu i la gent vindrà de tot arreu per veure't cremar d'amor».

(John Wesley)

«La millor manera d'ensenyar la veritat és viure-la amb humilitat i justícia».

(Maimònides)

Introducció

Quan entrem a la pàgina web de Vida Creixent, a la secció *Qui som?*, s'exposa un altre dels pilars fonamentals del moviment: l'apostolat. Aquest és el tercer valor de Vida Creixent, juntament amb l'amistat i l'oració, com hem vist.

Efectivament, els membres de Vida Creixent també som protagonistes de la història de salvació del Senyor. Des de l'inici dels temps, Déu ha teixit acuradament el pla de salvació per a tota la humanitat, i nosaltres, com a cristians i membres de Vida Creixent, tenim un paper fonamental en aquest pla a través de l'apostolat.

Cadascun de nosaltres té un propòsit i una crida específica dins aquesta gran història. Estem destinats a ser col·laboradors de Déu en l'expansió del seu amor i en la manifestació del seu Regne a la terra.

En la nostra vida diària, a través de les nostres accions, paraules i actituds, tenim l'oportunitat de ser testimonis vius del poder transformador de la gràcia divina. M'agrada recordar aquí una reflexió de Gandhi als cristians: *«Vosaltres, cristians, hauríeu de ser com la rosa: la rosa no necessita predicar. Senzillament, difon la seva fragància al voltant. El seu perfum és la predicació»*.

La nostra vida parla, però el cristià completa el que deia Gandhi. No només la nostra vida parla i difon aquesta fragància, sinó que també fem servir la paraula. Així com Déu s'ha revelat amb fets i paraules (Concili Vaticà II: *Dei Verbum* 2), també ens ha donat fets i paraules per donar testimoni de Crist. Això es pot exemplificar de manera senzilla: en una parella d'enamorats, els gestos d'afecte són importants, però també cal sentir paraules com *«T'estimo»* al llarg de la relació. De la mateixa manera, no hem de tenir por de fer present tant els gestos com les paraules quan fem apostolat.

Cada trobada, cada decisió i cada moment de la nostra existència són oportunitats per portar la llum de Crist als nostres ambients: la família, els amics, els espais socials on ens movem (corals, clubs de lectura, gimnàs, llar de gent gran, grups excursionistes, etc.).

És important recordar que no estem sols en aquesta missió. L'Esperit Sant ens acompanya i ens enforteix, donant-nos els dons i les eines necessàries per complir la nostra part en la història de salvació. A través de l'oració, l'escolta atenta de la Paraula de Déu i la participació en els sagraments, ens unim a la font de tota gràcia i poder diví.

Ser protagonistes de la història de salvació implica viure amb valentia i esperança, fins i tot enmig dels desafiaments i adversitats. Significa confiar en el pla de Déu i seguir la seva voluntat, encara que no sempre compreguem completament els camins pels quals ens guia.

No subestimem l'impacte que podem tenir en la vida dels altres. El nostre testimoni de fe i amor pot inspirar i transformar cors, ajudant els altres a trobar el seu propi lloc en la història de salvació.

1. Estimar amb l'Amor de Déu

«En veure les multituds, se'n compadí, perquè estaven malmenades i abatudes, com ovelles sense pastor. Llavors digué als seus deixebles:

—La collita és abundant, però els segadors són pocs. Pregueu, doncs, a l'amo dels sembrats que hi envii més segadors» (Mt 9, 36-38).

La mirada de Déu sobre les persones no és angoixada, sinó misericordiosa: vol acostar-se a tothom a través dels seus fills. *«L'amor de Déu ha estat vessat en els nostres cors per mitjà de l'Esperit Sant que se'ns ha donat» (Rm 5, 5).* Es tracta, doncs, de deixar que Déu, que viu en nosaltres, estimi a través nostre i ens faci capaços d'estimar amb el seu amor.

Com més capaços siguem d'imitar Jesús, més lluirà en nosaltres el que Déu ha posat a la nostra ànima per ser apòstols. De la trobada amb Jesús neix el desig de compartir aquesta alegria amb els altres (cf. *Evangelii gaudium* (EG 3). El papa Francesc ens convidava a *«sortir de la pròpia comoditat i atrevir-se a arribar a totes les perifèries que necessiten la llum de l'Evangelí» (EG 20).*

2. Estimar la llibertat

Ser una Església “en sortida”, com ens convida el Papa, és el que tradicionalment hem anomenat apostolat i evangelització. Aquesta tasca es caracteritza pel respecte absolut a la llibertat i s'allunya del que en el segle XX es va entendre negativament per “proselitisme”.

El papa Francesc ho deia clarament (EG 14): *«L'Església no creix per proselitisme sinó per atracció».* Jesús sempre va respectar la llibertat de la persona. Déu vol ser estimat de veritat, i això pressuposa una elecció lliure. Tota vocació és una història d'amor i una trobada entre dues llibertats: la crida de Déu i la resposta de l'home.

Qui deixa que l'amor de Déu impregni el seu cor experimenta que *«llibertat i apostolat no es contradiuen, sinó que es complementen».* Per això, parlo de Crist amb respecte, però amb convenciment. Però, si algú té por que el missatge de Crist sigui vist com una cosa “de segona” o molesta, corre el risc de no parlar-ne mai ni d'invitar ningú a acostar-s'hi.

3. Estimar el compromís

L'apostolat de persona a persona implica dedicar temps als altres i confiar-los a Déu a través de l'oració, la paciència, la comprensió, l'amistat i el respecte per la llibertat. Suposa sortir d'un mateix per compartir amb els altres allò que és més autèntic i valuós: la nostra fe.

El “*Segueix-me*” de Crist sempre respecta la llibertat de cadascú. Això queda clar en l'episodi del jove ric, que no el va seguir perquè estava lligat a les seves riqueses (Mc 10, 17-30).

I avui? El papa Francesc ens advertia d'un perill: «*Quan més necessitem un dinamisme missioner que porti sal i llum al món, molts laics temen que els demanin un compromís i fugen de qualsevol responsabilitat*» (EG 81). Ens passa això a nosaltres?

L'apostolat no imposa, sinó que atrau. És la joia de viure la fe amb autenticitat, transparència i respecte, comunicant l'alegria de l'Evangeli. Per això fem apostolat!

Resum i preguntes per al grup

Trencant el gel: Mireu les màximes del tema i digueu amb quina frase us heu sentit més identificats quan es parla d'apostolat. Per què?

1. Estimar amb l'Amor de Déu

- **Resum:** Déu ens convida a estimar amb el seu amor misericordiós, posant-nos al costat dels altres, no només per ensenyar, sinó també per aprendre i ser reflex de la seva llum.

► **Pregunta:** Heu sentit l'estimació de Déu en alguna persona propera?

2. Estimar la llibertat

- **Resum:** L'evangelització no és imposició sinó atracció, respectant sempre la llibertat de l'altre i oferint el missatge de Crist amb convicció i alegria.

► **Pregunta:** Quan heu de parlar de Crist als altres, teniu por al que diran? Heu acabat callant?

3. Estimar el compromís

- **Resum:** Fer apostolat significa sortir de la pròpia comoditat per dedicar temps als altres, compartint la nostra fe amb autenticitat i generositat.

► **Pregunta:** Quina persona us ha marcat positivament en la vostra vida cristiana i com us va ajudar a acostar-vos més a Déu o implicar-vos més en la parròquia?

Oració final

Glòria al Pare, i al Fill, i a l'Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre,
i pels segles dels segles. Amén.